

HZ.MUHAMMED'İN (S.A.A) HAYATI

<"xml encoding="UTF-8?">

Hiz. Muhammed (s.a.a), Fil Vakıası'nın vuku bulduğu yıl olan 571 miladi yılında Arap yarımadasında Mekke şehrinde dünyaya geldi. Babasının adı Abdullah, annesinin adı Amine'dir.

O hazretin mübarek velâdeti, bütün insanlık âlemini saran karanlık cahiliyet gecesinin ufkunda, İslâm güneşinin yakında doğacağını müjdeleyen bir şafak misaliydi.

Bu şafağın doğuşuyla Kisra'nın sarayındaki sütunlar yıkıldı, ateşperestlerin ateşgedelerindeki ateş söndü, şirk ve put ehlinin bekçileri dehşete düştüler.

Hiz. Muhammed anne karnındayken babasını ve altı yaşında ise annesini kaybetti. Hayatının ilk yıllarını Mekke dışında ve süt annesi Halime'nin yanında geçirdi. Daha sonra dedesi Abdulmuttalib'in himayesine girdi. Dedesinin vefatından sonra amcası Ebutâlib'in yanında kaldı.

Ebutâlip, bisetten sonra da müşriklerden gelen saldırılara karşı Hiz. Muhammed'in en büyük destekçisi oldu. Hayatının çocukluk dönemi ilahi gözetim ve gaybi denetim altında geçen Hiz. Muhammed'in gençlik dönemi de herkese örnek olacak bir vefa ve sadâkat örneğidir.

Gençlik dönemlerinde bile özü sözüne uygun, güvenilir birisi olması hasebiyle "Muhammed Emin" lakâbını almıştı. Hiz. Muhammed, peygamber olmadan önceki olgunluk dönemi yıllarını, yaratıcısına râzu niyaz ve ibadete ayırmıştı.

Hatta bazen ibadet için halktan uzaklaşarak Nur dağındaki Hira mağarasına çekilirdi. Kırk yaşlarına ulaştığı sıralarda, yine Hira mağarasındayken vahiy meleği (Cebrail) Kur'an'dan ilk ayetleri indirmiş ve beklenen ilahi güneş, cehalet ve zulmet karanlığı üzerine hiç batmamak üzere doğmuştu.

Bisetin gerçekleşmesiyle insanlığa Allah'ın elçisi olarak gönderilen Hâtem-ül Enbiya Hiz.

Muhammed, (s.a.a) 23 yıl sürecekt olan tebliğ ve cihat hareketini başlattı.

Bu dönemde nice mücahid, mümin ve kabiliyetli insanlar yetiştirdi. Hz. Muhammed (s.a.a) peygamberlik döneminde, sözyle ve ameliyle bütün insanlığa kurtuluş yolunu gösterdi. Peygamber efendimizin (s.a.a) hayatını tam olarak burada anlatamayacağımız için, sadece bazı bölümlere değineceğiz.

O ilk baştan müşriklerin inançlarının temelini oluşturan putları ve tağutları reddetti. Bu yüzden kendisi ve yaranı ilk baştan müşriklerin çeşitli işkence ve eziyetlerine maruz kaldılar.

Dolayısıyla Mekke'den Medine'ye hicret ettiler. Medine'de ise, Resulullah, İslam'ı mudafaa etmek için bir çok savaş sahnesinde hazır bulunmanın yanı sıra,

ferdin ruhi kemala ulaşması için yerine getirmesi veya uzak durması gereken konuları ve içtimai hayatın İslam'a göre, şekillendirilmesi için lazım olan siyasi, iktisadi, hukuki ve cezai esasları açıkladı.

Müslümanların eğitimi ile uğraşan Resulullah, ashabından bazısının eğitimine özel bir itina göstermiştir. Bunların arasında Hz. Ali'nin (a.s) çok farklı bir yeri vardır.

Hz. Ali, hem çocukluk dönemini, hem de sonraki dönemleri Hz Muhammed'in (s.a.a) yanında geçirdi. Nitekim Resulullah, Hz. Ali'ye hitaben "Bana göre konumunun Harun'un Musa yanındaki konumu gibi olmasına razı olmaz mısın" buyurarak, onun kendisi tarafından özel olarak terbiye edilşinin yanı sıra vehbi bir ilahi makama sahip olduğunu da belirtmiştir.

Peygamberlerin sonuncusu ve yüce mesajın sahibi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.a), hicretin 11. yılı (632 M.) dünyadan irtihal ettiler.

Selam olsun o yüce hazrete, doğduğu ve vefat ettiği gün. Selam olsun ona tekrar dirilip kalkacağı gün. Yine selam olsun onun pak Ehlibeyti'ne...

İMAM ALİ(A.S)

Hız. Ali (a.s) hicretten 23 yıl önce Recep ayının on üçünde Mekke'de dünyaya geldi. Babası Ebutalib, annesi Esat kızı Fatıma'dır. Altı yaşında iken Peygamberimiz onu kendi evine götürdü.

Terbiye ve himayesini bizzat kendisi üstlendi. Hız. Ali (a.s) Peygamber'e ilk iman getiren kimsedir. O her zaman Hız, Muhammed (s.a.v.) ile beraberdi. Resulullah'ın Medine'ye hicret ettiği gece kâfirler Peygamber'in evine gelip de onu öldürmek istediklerinde Hız. Ali (a.s) onun yatağında yattı.

Hız. Ali (a.s) Peygamber'in kızı Hız. Fatıma'nın eşı idi. Hız. Muhammed (s.a.v.) Medine'ye hicret ettiğinde müminler arasında kardeşlik bağı icad etti ve Hız. Ali'yi (a.s) kendi kardeşı olarak seçti.

Resulullah döneminde gerçekleşen savaşların çoğunda, Müslümanların zaferi, Hız. Ali'nin kılıcıyla gerçekleşmiş, bu savaşlardaki fetihleri yüzünden Hız. Resullah (s.a.a) "Ali'den başka yiğit ve Zülfıkar'dan başka kılıç yoktur" diyen kudsî hadisle onu övmüşür.

Yine Hendek savaşında, İslam ordusuna korku ve dehşetin hakim olduğu bir sırada, müşriklerin en büyük kahramanı olan Amr b. Abdeved'i yere seren Hız. Ali'nin kılıç vuruşu, hadislere göre, bütün insan ve cinlerin ibadetinden daha faziletli bilinmiştir.

Şia inancına göre, Hız. Ali (s.a) ilahi emir gereği Hız. Resulullah'ın (s.a.v) halifesi olan 12 masum imamın ilkidir. Resulullah (s.a.v) davetini ilk ilan edişinden itibaren, çeşitli münasebetlerde, Hız. Ali'nin (s.a) bu ilahi makama sahip olduğunu açıklamıştır.

Ama Hız. Resulullah'tan sonra bazı sebeplerden dolayı ilk üç halife döneminde Hız. Ali'nin hilafet-i zahiriyesi tahakkuk etmemiştir.

Hız. Ali (a.s) Üçüncü Halife'den sonra Hicretin 35' inci yılında Müslümanların halifesi oldu. Hız. Ali (a.s) her şeyden önce geçmişteki valilerin çoğunun iş başında olmalarını uygun görmeyince, onları azledip layık gördüğü kimseleri tayin etti.

Bu arada bir takım insanlar şahsi çıkarları için ona muhalefet edip Cemel, Sıffin ve Nehrevan savaşlarında ona karşı savaşılalar.

Hız. Ali (a.s) takvada, Hakka ibadet etmekte, cesarette, yiğitlikte ashap arasında tekti. Hız. Ali

(a.s) hakkı ve ilahi kanunu icra ediyor, her zaman için mazlumlara yardımcı olup, zalimlerle savaşıyordu.

Hz. Ali (s.a) adaleti icra etmekte hiç bir kimseye bir ayrıcalık tanımaz, yakınlarına bile müsamahalı davranmaz, herkese bir gözle bakardı.

Hz. Ali (a.s) ilimde ashabın en bilgilisi idi. Resulullah “Ben ilmin şehri ve Ali de onun kapısıdır”buyurmuştur. İlk halife döneminde şer’i meselelerin çözümü için ona müracaat edilirdi. Nehc-ül Belağa kitabı onun hutbe, mektup ve sözlerinden bir kısmını içermektedir.

Hz. Ali (a.s) hicretin 40. yılında ramazan ayının 19. gününün sabahı Kufe camiinde namaz kılarken kılıçla vurulmuş ve aldığı yara eseriyle ramazanın 21. günü şehit olmuştur. Hz. Ali’nin (a.s) mezarı ise, Irak’ın Necef şehrinde.

HZ.FATİMA(a.s)

Hz. Fatıma, Rasulullah’ın (s.a.a) Hz. Hatice’den doğan kızıdır. Rasullullah’ın (s.a.a) davete başlamasının beşinci yılı, Cemadiyel-ahir ayının yirmisinde cuma günü doğmuştur.

Çok sayıda güvenilir hadisler gereğince Rasulullah (s.a.a), “Kim Fatıma’yı razı ederse beni razı etmiş ve beni razı eden Allah’ı razı etmiştir. Kim Fatıma’yı gazaplandırırsa, beni gazaplandırmış ve beni gazaplandıran da Allah’ı gazaplandırmıştır.” diye buyurmuştur.

Bu hadis bile Hz. Fatıma’nın (a.s) günahlardan masum olduğunu gösterir.

Rasulullah’ın (s.a.a) ona olan muhabbeti vasfedilmeyecek derecedeydi. Rasulullah’ın (s.a.a), “Fatıma benim bir parçam-dır.” diye buyurduğu, yolculuğa çıktığında son olarak onun evine uğradığı ve döndüğünde de ilk uğradığı yerin yine onun evi olduğu nakledilmiştir.

“Gerçekten Allah, siz Ehlibeyt’i her türlü pislikten temizlemeyi irade etmiştir.” ayeti indiğinde, Rasulullah’ın Ümmü Seleme’nin evinde, Hz. Ali’yi, Hz. Fatıma’yı, Hz. Hasan’ı ve Hz. Hüseyin’i kendi abası altına toplayarak “Allah’ım şahid ol bunlar benim Ehlibeyt’imdir” buyurduğu ve bunun üzerine Ümmü Seleme’nin de ben de Ehlibeytten miyim?

diye sorduğunu ve Hz. Rasulullah'ın (s.a.v.) "Senin de makamın yücedir ama Ehlibeyt'ten değilsin" buyurduğu müşterek hadislerce nakledilmiştir.

Hz. Fatıma, Hz. Ali'nin eşidir. Rasulullah (s.a.a), "Ali olmasaydı Fatıma'ya eş bulunmazdı" diye buyurmuştur. Hz. Ali'nin savaş meydanlarında en büyük yardımcısı Hz. Fatıma idi.

O evi en güzel şekilde idare eder ve eşinin rızasını kazanırdı. O, Hasan ve Hüseyin'in annesidir. Cennet gençlerinin efendisi olan Hz. Hasan ve Hüseyin'in bütün güzel sıfatları, annelerinin sahip olduğu ahlakî erdemleri yansıtan bir ayna olarak görülmelidir.

O birçok geceyi ibadetle geçirirdi. Her namazdan sonra okunması sünnet olan Fatıma-tüz Zehra'ya Rasulullah tarafından bir hediye olarak öğretilen Fatıma-tüz Zehra Tesbihatı (33 defa Sübhanallah, 33 defa Elhamdulillah, 33 defa Allah-u Ekber) onun ibadetteki yüce makamına bir işarettir.

Hz. Fatıma 18 sene yaşamıştır. O Rasulullah'tan sonra çok kısa bir süre hayatta kaldı. Bu süre bazı nakillere göre, üç ay ve bazı nakillere göre altı ay bazısına göre de 95 veya 100 gündür.

O Medine'de vefat etti ve vasiyeti üzerine geceleyin gizlice defnedildi; bu yüzden o hazretin kabrinin yeri şimdiye kadar gizli kalmıştır.

İMAM HASAN(S.A)

İkinci İmam Hz. Hasan (a.s) Hicretin üçüncü yılı Ramazan ayının on beşinde dünyaya geldi. Babası Hz. Ali, annesi Hz. Fatıma'dır. Hz. Hasan, Rasulullah'ın, Hz. Ali'nin ve Hz. Fatıma'nın terbiyesiyle büyüdü. Rasulullah Hz. Hasan'ı çok severdi. Rasulullah: "Hasan ve Hüseyin cennet gençlerinin efendileridir" buyurmuştur.

Hz. Hasan (a.s) Hz. Ali'nin şehadetinden sonra imam oldu. İmam olmasından on ay geçmeden, Muaviye, saltanatını yaygınlaştırmak için, bir sürü desiseler tertipleyerek, İmama karşı çıktı.

İmam Hasan, kendi ashap ve komutanlarının vefasızlığı ve Müslümanların Ümeyyeoğullarını iyi tanımamaları yüzünden ve ortamın da bir kıyama elverişli olmadığını görerek Muaviye ile belli

şartlar üzerine sulh etti.

Fakat Muaviye şartların hiç birine riayet etmedi ve böylece Ümeyyeoğullarının içyüzü yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı. Sonunda Muaviye İmam Hasan'ın varlığını tahammül edemeyerek İmamı 47 yaşında iken hicretin 50. yılı Safer ayının yirmi sekizinde zehirleterek şehit etti. İmam Hasan (s.a.) Medine'de Baki mezarlığına defnedildi.

İMAM HÜSEYİN(S.A)

Üçüncü İmam Hz. Hüseyin, Hicretin dördüncü yılında Şaban ayının üçüncü gününde Medine'de dünyaya geldi. Babası Hz. Ali (a.s), annesi Hz. Fatıma'dır. Nakledilen bir çok hadise göre Hz. Muhammed (s.a.a) ona özel bir ilgi gösteriyordu.

Rasulullah, onun doğum haberini aldığı anda ve diğer zamanlarda onun boğazından ve dudaklarından öptüğü, ağladığı ve bu çocuğun azgın bir grubun eliyle şehit edileceğini haber verdiği, hadislerde nakledilmiştir.

Hz. Hüseyin, İmam Hasan'ın zehirlenip şehid edilmesinden sonra imam oldu.

İhahi emir ve nehiylere itinasız bir insan olan Muaviye'nin oğlu Yezid'in Müslümanların önderliğine geçmesiyle İslâm kökten yok olmak ve saptırılma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştı.

Hz. Hüseyin, böyle bir zatın Müslümanlara halife · oluşunun anlamının ne olduğunu iyice biliyor ve buyuruyordu: "Eğer İslâm ümmeti Yezid gibi bir önderin eline düşerse İslâm'a veda etmek gerekir."

Hz. Hüseyin Müslümanları bu büyük tehlike karşısında uyarmak ve gelecek nesillere Yezid'in takipçilerinin yaptıkları şeylerin İslâm'a bağlanamayacağını anlatabilmek için kıyam etti ve Hicretin 61. yılında Muharrem ayının onuncu gününde Kerbela çölünde 72 yararıyla birlikte şehid edildi.

Bu kıyam, Müslümanlarda büyük bir uyanmaya vesile olarak İslâm'da büyük sapıklıkların meydana gelmesini önlemiştir. İmam Hüseyin'in kıyamını müteakip bir biri ardınca oluşan

kıyamlar bunun en büyük delilidir.

İMAM ZEYNÜLABİDİN(a.s)

Dördüncü İmam Hz. Zeynülabidin, hicretin 38. yılında Cümâd-es Sani ayının on beşinde Medine’de dünyaya geldi. Babası Hz. Hüseyin, annesi İran Şahı Yezdgird’in kızı Şehrebanu’dur.

Babası Hz. Hüseyin (a.s) ve ashabının şehid düştüğü Kerbela vakiasında, yeryüzünün masum imamsız kalmaması için, ilahi bir lutûf olarak hastalanmış, savaşa katılamamış ve böylece sağ kalmıştır.

Hz. Zeynülabidin (a.s), İmam Hüseyin’in (a.s) hicretin 61. yılında Kerbela’da şehid edilişini müteakip imam oldu. Hz. Zeynülabidin’in (a.s) imamlık dönemi, Ümeyyeoğullarının baskı ve zulmünün en şiddetli dönemine rastlar.

Buna rağmen, babasının şehadetinden sonra esir olarak dolaştırıldığı şehirlerde, yaptığı konuşmalarda Hz. Hüseyin’in (a.s) kıyamının hedeflerini ve uğradıkları zulümleri açıklayarak halkı uyarmış ve onları Yezid’in Kerbela vakiasını oluşturmakta elde etmek istediği hedeflerin ters istikametine sevketmiştir,

Hz. Zeynülabidin’in (a.s) dualarından oluşan meşhur “Sahife-i Seccadiyye” adlı kitaba baktığımızda İslâm’ın bütün siyasi, içtimai ve ferdi nizamlarını en güzel üslupla dua kalıbında dile getirdiğini görüyoruz. Bu da en zor şartlarda bile olsa zalimler karşısında susmamanın gerektiğini iyice göstermektedir.

Hz. Zeyn-ül Abidin (a.s) Hicretin 95. yılında Muharrem ayının yirmi beşinde veya on sekizinde zehirleterek şehit edildi. Kabri Medine’de Baki mezarlığındadır.

İMAM MUHAMMED BAKİR(S.A)

Beşinci İmam Hz. Muhammed Bâkır (a.s), hicretin 57. yılında Safer ayının üçünde Medine’de dünyaya geldi. Babası Hz. İmam Seccad, annesi Hz. İmam Hasan’ın kızı Fatıma’dır. 38 yaşında

imam oldu.

İmam Zeynülabidin, 35 yıllık imamlık döneminde bir çok Şia toplulukları oluşturmuştu. Ama siyasi zulüm ve baskı yüzünden Ehlibeyt mektebinin fıkhi ve fıkri temellerini açıklamaya fırsat bulmamıştı;

İmam Muhammed Bâkır ve İmam Cafer Sadık döneminde zulüm ve baskı otoritesinde meydana gelen zayıflama yüzünden, İslâm ilimlerini öğrenmek isteyen Ehlibeyt dostları, her taraftan Medine'ye gelip çeşitli İslâmi ilimlerde İmam Muhammed Bâkır tarafından yetiştiriliyorlardı.

Bu nedenle İmama "Bâkır-ul Ulum" (ilimleri yaran) lakabını verdiler. İmam, hicretin 114 yılı Zilhicce ayının 7. günü şehid oldu. 57 yıl yaşadı. İmamet müddeti 19 yıl sürmüştür. Kabri Medine'de Baki mezarlığındadır.

İMAM CAFER SADIK(S.A)

Altıncı imam Hz. Cafer Sâdık (a.s), hicri 83 yılı Rebi-ül Evvel ayının 17. gününde Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Muhammed Bâkır (a.s); annesi Kâsım İbn-i Muhammed İbn-i Ebi Bekr'in kızı "Ümmü Ferve"dir. 31 yaşındayken imam oldu.

Hz. İmam Cafer Sâdık (a.s) tarihin en hassas dönemlerinden birinde, yani Ümeyyeoğulları saltanatının çöküşü ve Abbasoğullarının başa geçişi döneminde yaşamıştır. İmam Cafer Sâdık (a.s) kendisine hilafet makamınca yöneltilen bütün teklifleri reddetti. Çünkü Abbasoğullarının hedefi de Ümeyyeoğulları gibi sadece kendi zâlimane saltanatlarını pekiştirmektir.

İmam Cafer Sadık (a.s) bu geçiş döneminde diğer İslâmi ilimleri yaydı. İlmi toplantılar düzenledi, geniş ders halkaları zulüm otoritesinin zayıflamasından en iyi şekilde faydalanarak, fıkıh ve oluşturdu. Nakledildiğine göre, yaklaşık 4000 talebe bu meclislere katılıyor, değişik ilim ve marifet dallarında ihtisas sahibi olmaya çalışıyorlardı.

İmamîyye Şia'sının fıkhi bu imam tarafından tedvin edilmiştir. Bundan dolayı Ehlibeyt mezhebine, İmam'a atfen "Caferi Mezhebi" denilmektedir.

İmam Cafer Sâdık (a.s), 65 yaşındayken hicri 148 yılında receb ayının on beşinde ya da şevval ayının yirmi beşinde zehirleterek şehit edildi ve Medine-i Münevvere'de Baki mezarlığında defnedildi.

İMAM MUSA KAZİM (a.s)

Yedinci İmam Hz. Musa Kazım (a.s), hicri 128 yılı safer ayının yedisinde Mekke ve Medine arasında olan Ebvâ köyünde dünyaya geldi. Babası İmam Cafer Sâdık, annesinin adı Hamide'dir. 20 yaşında iken imam oldu.

İmam Musa Kazım (a.s), Müslümanlara İslâm'ın hakikatını açıklayarak, onlara zalim yöneticilerden uzak durmayı emreliyordu. Abbasî halifelerinden olan Harun Reşit,

İmamın Müslümanlar arasındaki etkisinden dehşete kapılarak, devletin güvenliğini korumak adıyla, gerçekte ise kendi egemenliğini korumak için İmamı yakalatıp gizlice Medine'den Bağdat'a getirterek zindana attı.

Zalim yöneticiler İmamın da kendileri gibi maddi ve şehvani meselelerden etkileneceğini sanarak sarayla ilişkisi olan kötü bir kadını İmamı etkilemek için o hazretin bulunduğu zindana gönderdiler. O kadın İmamın ona hiç bir surette teveccüh etmediğini ve Allah karşısındaki huzu ve huşuunu, razu-niyazını sürdürdüğünü görünce, o da tövbe etti.

İmam'm hapse de halk içerisinde etkisinin yoğunlaştığını anlayan Harun, o Hazret'in hayatta kalmasını tahammül edemeyerek, bir Yahudi olan Sindi İbn-i Şahik'in yönettiği bir hapse intikal ettirilmesini ve orada zehirleterek şehit edilmesini emretti.

Sonunda 55 yaşındayken hicri 183 yılı Receb ayının yirmi beşinde Bağdat'ta söz konusu zindanda şehit oldu. Kabri, Bağdat'ın yakınında olan Kazimeyn şehrinde dir.

İMAM ALİ RIZA (a.s)

Sekizinci İmam Hz. Ali Rıza (a.s) hicri 148 yılında zilkade ayının 11. günü Medine'de doğdu.

Babası İmam Musa Kazım (a.s), annesi ise Necme'dir. 35 yaşında iken imam oldu.

Abbasî sultanlarından olan Me'mun, halkın ilgisini toplayabilmek için Medine'de bulunan İmam Rıza'yı Horasan'a davet etti. Görünürde İmam'a çok ihtiram gösteren Me'mun, hilafeti de ona teklif etti. Oyunların farkına varan İmam, Me'mun'la babasının cinayetlerinin mesuliyetini kabul etmeyerek bu teklifi reddetti.

Daha sonra Me'mun, İmam'a veliahtlık teklif etti ve ona başka bir seçeneğin bulunmadığını bildirdi. İmam, memleket ve devlet işlerine müdahale etmemek şartıyla bu teklifi kabul etti.

İmam Rıza (a.s) büyük ilim sahibi bir şahsiyetti. Bu yüzden "Al-i Muhammed'in âlimi" diye ün yapmıştı. O zamanda mevcut dinlerin temsilcilerini Horasan'a davet eden Me'mun, İmam'la münazara meclisleri tertiplerdi.

İmam onları bizzat kendi delilleriyle sustururdu. İmamın, halkın kalplerine yer eden sevgisi gittikçe fazlalaşıyordu. Günün birinde Me'mun, İmamı Bayram Namazı kıldırarak görevlendirdi.

İmam bu teklifi kabul ederken cediti Rasulullah gibi namaz kıldıracağını şart koştu. Bayram günü sade bir elbise ve yalın ayak, şehir dışına namaz kılınacak yere giderken, halkın sevgi gösterisi ve tezahüratıyla karşılaştı.

Süslü elbiselerle, binekler üzerinde, Bayram Namazı yerine kadar İmama refakat edecek olan devlet adamları, halkın İmama gösterdiği ilgi karşısında ne yapacaklarını şaşırdılar ve Me'mun'a haber gönderdiler.

Me'mun, İmamın namaz kılmasını önleyerek geri çevirdi. Me'mun, oyunlarının tutmadığını ve İmamın kalplerdeki sevgisinin gün geçtikçe arttığını hissedince, buna tahammül edemeyip Hicri 203. yılının safer ayının sonuncu günü İmamı 55 yaşında iken zehirleyerek şehit etti.

Mübârek nâşını Tus şehri yakınlarında bir yere defnettiler. Şu anda Meşhed Şehri olarak tanınmakta olan bu yer, İmamın aşıklarının ve dostlarının ziyâretgâhı olmuştur.

İMAM MUHAMMED TAKİ (a.s)

Dokuzuncu imam Hz. Muhammed Taki (a.s), hicri 195 yılı receb ayının onunda ya da ramazan ayının on dokuzunda Medine’de dünyaya geldi. Babası Hz. İmam Rıza, annesinin adı ise Sebike’dir.

İmamet makamına eriştiğinde yaşı küçüktü; fakat ilimde öyle bir mevkiye sahipti ki, halkın dini sorunlarının hepsini halledebiliyor, sınamak için kendisine yöneltilen çok zor dini meselelere iyice cevap veriyordu.

Hz. İmam Muhammed Taki (a.s) çok takvalı ve cömert olduğu için “Taki” ve “Cevad” lakablarını aldı.

Hicri 220 yılında Abbasi Halifesi Mu’tasım, Hz. İmam Cevad’ı Medine’den Bağdat’a getirtti ve aynı yılın zilkâde ayının son gününde Bağdat’ta zehirlettirerek şehit etti ve ceddî İmam Musa Kâzım’ın yanına defnedildi.

İMAM ALİ NAKİ (a.s)

Medine’de hicri 212 yılında dünyaya gelen İmam Ali Naki, genç yaşında iken babasını kaybetti. Yaşadığı dönem, Abbasi halifelerinden sırasıyla Me’mun, Mu’tasım, Vasık, Mutevekkil, Muntasır, Müstain ve Mu’tezz’in başta oldukları döneme rastlar.

Mütevekkil’in Medine valisi, İmamın halk arasındaki itibar ve sevgisinden doğabilecek muhtemel tehlikeleri Mütevekkil’e bildirdi. Mütevekkil, İmamı gözaltında bulundurabilmek için onu hilafetin merkezi olan Samerra Şehri’ne gelmeye zorladı.

Zahirde İmama dokunulmamasına rağmen çeşitli vesilelerle İmama baskı ve eziyet yapılıyordu. Hatta defalarca İmamın evi Mütevekkil’in emriyle aratılmıştı. Ehlibeyt’e karşı düşmanlık gütmek yönünden Abbasi Halifeleri arasında Mütevekkil ön sırayı alır.

O açıkça Hz. Ali’ye (a.s) küfür eder ve eğlence meclislerinde soytarılarına Hz. Ali’yi taklit ettirir ve eğlenirdi. Onun emriyle Hz. Hüseyin’in türbesi tamamen yıktırıldı.

Müslümanların beyt-ül malından sorumsuzca harcamalarda bulunan Abbasi halifeleri, Allah'ın ahkamını da gereğince tatbik etmiyorlardı. Bu durum karşısında Ehlibeyt İmamları ise Müslümanları uyarak onların zalimlere karşı durmalarını ve İslâm ahkamını müdafaa etmelerini istiyordu.

İmamlarının bu çalışmalarından tedirgin olan Abbasi halifesi Mü'tezz sonunda İmam Ali Naki'yi 254 hicri yılında 42 yaşında zehirleterek şehit etti. Mezarı Samerra şehrinde.

İMAM HASAN ASKERİ (a.s)

On birinci İmam Hz. Hasan Askeri (a.s), hicri 232 yılı rabi-üs sâni ayının sekizinci ya da dördüncü günü Medine'de dünyaya geldi. Babası, İmam Ali Naki, annesi ise Hadis'tir. 23 yaşında imam oldu.

İmam Hasan Askeri (a.s), değerli babası gibi Samerra şehrinde askeri bir bölgede gözüaltına alınmıştı. Bu yüzden de Askeri lakabıyla anılmıştır. Değerli ömrünün bir müddetini de zindanda geçirmiştir. Halk, serbestçe o hazretle görüşüp ilminden yararlanamadığı halde ondan çok değerli hadisler nakl olunmuştur.

İmam Hasan Askeri (a.s), 28 yıl yaşadıktan sonra hicri 260 yılında rebi-ül evvel ayının sekizinde Samerra'da zehirleterek şehit edildi ve mübarek nâşı aynı şehirde defnedildi.

İMAM MEHDİ'NİN (a.s) HAYATI

On birinci İmam Hasan Askeri'nin oğlu olan İmam Mehdi (a.s) hicri 255 yılında şaban ayının 15'nde Samerra şehrinde sabah vakti dünyaya geldi. İsmi "Muhammed" koydular. Annesinin adı, Nergis'dir.

İmamın doğuşu, halkın çoğundan, özellikle Abbasi casuslarından gizli tutuluyordu. Çünkü, on ikinci imamın kıyam edeceği ve bütün zalimlerin hükümetine son vereceği Hz. Resulullah (s.a.a) tarafından müjdelendiği için, Abbasi Saltanatı endişe içerisindeydi. Bu yüzden imamın yok edilmesi için plânlar tertipliyorlardı.

Babaları hayatta iken, yalnızca imamı samimi dostu olan Şiiler ziyaret edebiliyorlardı. Babalarının şahadetinden sonra Abbasi Saltanatı, imamın öldürülmesi için geniş çaplı bir harekete girişti. Allah da onu halkın gözünden uzaklaştırdı.

İmamın hayatını iki döneme ayırmak mümkündür.

1- Gaybet-i Suğrâ (küçük gizlilik dönemi)

2- Gaybet-i Kübrâ (büyük gizlilik dönemi).

Birinci gaybet döneminde temiz ve pâk yaratılışa sahip bazı kimseler İmam tarafından, "vekalet" ve "niyabet" makamına tayin edildiler. Bu vekiller, Şiilerin sorularını Hz. Mehdi'ye (a.s) ulaştırır ve Hazret'in yazdığı cevap ve tavsiyeleri "tevkî" adıyla halkın istifadesine sunuyorlardı. Bu sefirlerin isimleri şöyledir:

1- Abu Amr Osman b. Said

2- Ebu Cafer Muhammed b. Osman

3- Huseyn b. Ruh

4- Ali b. Muhammed

Dördüncü sefir olan Ali b. Muhammed'in vefatı ile İmamın tarafından özel olarak belirlenen niyabet makamı da kalkmış oldu ve İmam'la dolaylı olarak irtibat kurma yolu da kapanarak Gaybet-i Kübrâ dönemi başladı.

Hicri 328 yılından itibaren başlayan Gaybet-i Kübrâ ile artık hiç kimse İmamın bulunduğu yerden haberdar değildir. İmamın gerek görüşmelerinde ve gerekse yazmış olduğu tevkilerinde söylediği derin manalı sözler bu dönemdeki meselelere ışık tutmaktadır. Bu buyruklar gereğince onun takipçileri bu dönemde Ehlibeyt İmamları'ndan hadis nakleden fakihlere uyarlar.

Gaybet-i Kübrâ döneminde bu fakihlerin taşıdıkları vazifeye "niyabet-i amme" (genel naiplik)

denir. Bu esasa göre şartları haiz fakihler, taklid mercii yani şer'i hükümlerde fetvalarına uyulması gereken kişilerdir. Yine bu esastan yöneticilik makamının da fakihe ait olduğu anlaşılıyor.

İmamın dünyaya gelişinden bu güne kadar bin yılı aşkın süre geçmiştir. Bu zaman boyunca aşıkları, büyük bir coşku, aşk ve samimiyetle onun zuhurunu beklemekteler. İnşaallah o büyük kıyam dönemi en kısa zamanda başlar. Bütün dünyanın, zulmet ve karanlıklardan sıyrılarak adalet ve nurla dolmasını dileriz; O günün ümidiyle...

MANEVİ MESAJ

İnsanlara manevi mesajımız bir cümleden fazla değildir. O da şudur: "Allah'ı tanıyınız." Diğer bir tabirle, "Saadete ve doğruluğa erişmeniz için Allah'ı tanımanız gerekir." Bu mesaj, Resulullah'ın (s.a.a).

kendi davetini başlattığı ilk cümlesidir. Peygamber efendimiz (s.a.a) şöyle buyuruyordu: "Doğruluğa erişmeniz için, Allah'ı bir olarak tanıyın ve birliğini itiraf edin."

Bu mesajı açıklarken kısaca şöyle diyoruz: Biz insanlar, tabii olarak yaşantının bir çok maksatları ve maddi lezzetler peşindeyiz. Yemek, içmek, şık giyinmek,

sarayları, güzel manzaraları, güzel hanımı, samimi arkadaşları, çok malı ve serveti, diğerlerinin .sultamız altında olmasını, makamı ve isteklerimize karşı çıkan her şeyi yok etmek isteriz